

kunne afvises med den begrundelse, at den pågældende sag er henlagt. Denne fortolkningsmåde bør klart udelukkes; aktindsigt kan også i sådanne tilfælde være af væsentlig betydning, f.eks. hos en tilsynsmyndighed, som efter undersøgelser beslutter at henlægge en sag.

Mens ministerens lovforslag alene vil foreskrive notatpligt for oplysninger vedrørende faktiske omstændigheder af væsentlig betydning, foreslås i nærværende forslag, at oplysninger skal noteres, blot de er væsentlige, men uanset om de kan betegnes som »faktiske«. I tilslutning til det principielle synspunkt i betænkning nr. 857/1978, side 163, finder forslagsstillerne det ønskeligt, at notatpligten også kommer til at gælde for modtagne oplysninger af vurderende karakter. Forslagsstillerne kan ikke tiltræde de effektivitetshensyn, som i betænkningen anføres for alligevel at fravige det principielle synspunkt; for det første er grænsen mellem faktiske og vurderende udsagn flydende; for det andet noteres i praksis uden tvivl i de fleste tilfælde også vurderende udsagn. Og særlig skal fremhæves, at ikke mindst vurderende udsagn vil være af interesse for den borger, som søger aktindsigt; retssikkerhedshensyn taler med megen vægt imod at forholde offentligheden viden om de drøftelser, som foregår myndighederne imellem, og som kan få afgørende betydning for de afgørelser, som træffes.

Ifølge lovforslaget skal kun væsentlige oplysninger noteres. Forslaget er herved i overensstemmelse med ministerens. Forslagsstillerne lægger dog vægt på at præcisere, at væsentlighedskriteriet er generelt: notat skal gøres, hvis den modtagne oplysning efter sin art er egnet til at indgå i sagens beslutningsgrundlag; den, der modtager oplysningen, kan altså ikke undlade at notere den, blot fordi han ved eller antager, at der ikke vil blive taget hensyn til den, når der træffes beslutning.

Stk. 2 foreslås ændret således, at notatpligten tillige skal gælde tilfælde, hvor en oplysning modtages ad elektronisk vej (EDB, ETB, elektronisk post og lignende). Denne kommunikationsform er allerede i dag så udbredt, at sammenhængen i læsningen af en del sager vil gå tabt uden indsigt i sådanne oplysninger. En ministerbemyndigelse, som foreslået i justitsministerens lovforslag, findes derfor utilstrækkelig.

Til § 7

Forslaget svarer til justitsministerens lovforslag med ændringer i nr. 2 og 3. I den hidtidige lovbestemmelse undtages fra aktindsigt bl.a. »brevveks-

ling inden for samme myndighed« (§ 5, nr. 4). Denne bestemmelse er i praksis blevet forstået sådan, at den kun undtager dokumentudveksling inden for, hvad der i snæver forstand kan betegnes som én myndighed. Dette anser forslagsstillerne for en rimelig afgrænsning.

I ministerens lovforslag er foretaget en omformulering, så brevveksling »mellem forskellige enheder inden for samme myndighed« undtages. Det er ikke indlysende, hvad nyformuleringen indebærer. Forslagets bemærkninger giver også kun et ringe fingerpeg; når det anføres, at der må lægges vægt på, om de pågældende myndigheder selv anser hemmeligholdelse for nødvendig, tyder det på en indsnævring af aktindsigtsadgangen.

Forslaget om fastholdelse af den hidtidige formulering er altså fremsat for at hindre en sådan indsnævring.

Helt uden angiven begrundelse står ministerens forslag om ændring vedrørende brevveksling mellem kommunale organer. Hidtil har alene brevveksling mellem administrative organer været undtaget. I praksis er derfor brevveksling mellem kommunens administration og visse af kommunens institutioner, f.eks. større skoler, sygehuse og lignende, blevet anset for offentlig. Ministerens forslag vil medføre en indsnævring af offentlighedslovens rækkevidde, når al brevveksling mellem organer og institutioner inden for samme kommune kan hemmeligholdes. Nærværende lovforslag vil opretholde den hidtidige ordning, der ikke ses at have givet anledning til problemer i praksis. Det forudsættes, at hidtidig praksis, hvor dokumentudveksling som led i sekretariatsvirksomhed for udvalg, nævn, kommissioner m.v. er anset for internt arbejdsmateriale, opretholdes.

Til § 8

Denne bestemmelse er, som den tilsvarende i justitsministerens lovforslag, en undtagelse fra undtagelsen i § 7.

Efter ministerens lovforslag vil kun dokumenter, »som foreligger i endelig form«, anses som omfattet af aktindsigt. Det er uklart, hvad der ligger i denne begrænsning. Og i hvert fald synes den uforholdsmæssig – enten dækkes et dokument af betingelserne i nr. 1–3, og så bør det være undergivet aktindsigt, eller også gør det det ikke, og så er der tale om et internt arbejdsdokument.

I nr. 3 har ministeren foreslået, at bevisdokumenter skal være undergivet aktindsigt, selv om de efter deres status i øvrigt ville være at betragte som interne. Nærværende lovforslag svarer dertil; dog